

РЕШЕНИЕ

№ 26460

гр. София, 30.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 15.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **6318** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.44, ал.8 вр. с чл.46а, ал.1 и 2 от ЗЧРБ.

Производството по делото е образувано, след като с Определение № 1832/05.05.2026г. АС Велико Търново е изпратил жалбата по подсъдност на АССГ.

Жалбата е подадена от М. А. Ф., гражданин на С., находящ се в СДНВЧ – Любимец, чрез адв. Г. срещу Заповед №366з-1463/20.04.2026г. за налагане на ПАМ „Принудително настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци“, издадена от ВПД Директора на ОДМВР – В. Т..

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като липсва посочен срок на настаняването, което е съществен порок. Освен това на жалбоподателя не е била дадена възможност да изясни всички факти и обстоятелства от значение за налагане на мярката, както и да се запознае с материалите по административната преписка срещу него – не е могъл да обясни положението, в което се намира, че няма къде да живее и да се издържа. Заповедта е издадена без да се отчетат индивидуалните особености на случая. Тя не е преведена на жалбоподателя, в нея няма посочен преводач. В обжалваната заповед не се сочи нито едно от предвидените основания за издаването ѝ – жалбоподателят не се е укривал, бил е в непрекъснат контакт с властите, бил е в производство за предоставяне на закрила във връзка с последваща молба до ДАБ.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата, моли да бъде незабавно освободен чуждият гражданин, тъй като задържането в СДНВЧ по същество представлява лишаване от свобода.

Ответникът - Директора на ОДМВР – В. Т. изпраща писмено становище за неоснователност на

жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С оспорената заповед №3663-1463/20.04.2026г. ВПД Директора на ОДМВР – В. Т. е наложил на М. А. Ф., гражданин на С., без валидни документи за самоличност ПАМ „Принудително настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци“ на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ във връзка с издадена Заповед № 1460/20.04.2026г. за налагане на ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ на същия чужд гражданин. Фактическите мотиви на заповедта са: “предвид обстоятелството, че е необходимо да се създаде организация за осигуряване пътуване на лицето до страната на произход, което се явява пречка за незабавното изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка. Настаняването е за времето до отпадане на пречките за изпълнение на принудителната мярка. Лицето е отказало да се подпише при връчване на заповедта, което е отбелязано и удостоверено върху нея с подписа на свидетел В. Г., Изписано е име, и ЕГН на преводач, който също е положил подпис. На 20.04.2026г. чуждият гражданин е предаден за принудително настаняване в СДНВЧ от ОД МВР - В. Т..

По преписката са налице данни, че лицето е с отказан хуманитарен статут, на същата дата му е издадена и Заповед №3663 – 1460/20.04.2026г. за налагане на принудителна административна мярка „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна. Приложено от ответника е Предложение рег. № 5389р-519-20.04.2026г. на началник група „Миграция“ – ОДМВР – В. Т. до ВПД Директора на ОДМВР - В. Т., с което, предвид факта, че лицето няма установен адрес в РБългария (установено е при извършена полицейска проверка от служители на РУ - Горна О. на 20.04.2026г.), съществува изпълнението на ПАМ да бъде осуетено или сериозно затруднено, лицето не притежава финансови средства, билети или други доказателства за възможност за обратно връщане, а и предвид необходимостта да се създаде организация за осигуряване на пътуване до страната на произход се предлага да се издаде заповед за принудително настаняване в СДНВЧ при дирекция „Миграция“.

Установява се след издаване на оспорената заповед от административния орган, че вече има издадена и влязла в сила предишна Заповед рег. № 53773-564/09.08.2024г. от началник група „Миграция“ - ОД МВР С. З., за налагане на ПАМ по чл.41, т.1 от ЗЧРБ “Връщане до страната на произход“ на същото лице. Поради това, със Заповед №2184/10.06.2026г. е изменена заповедта за настаняване в СДНВЧ, като основанието за издаването ѝ е коригирано и е отстранена допуснатата фактическа грешка.

При установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ, от адресата на заповедта – лице с правен интерес от оспорването ѝ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима. Заповедта е издадена от компетентен орган - ВПД Директора на ОДМВР – В. Т..

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществениите, правилно е приложен материалният закон. Чуждият гражданин е отказал да получи заповедта, като текстът ѝ е преведен на разбираем за него език, което е удостоверено с подписа на преповдача А. Г..

Съгласно чл.44, ал.6 от ЗЧРБ в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е

налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки.

В случая, чужденецът М. А. Ф., гражданин на С. е с отказан статут на бежанец и хуманитарен статут, като твърденията в жалбата, че е подал последваща молба до ДАБ не са подкрепени с доказателства. Няма данни по преписката, че чужденецът е възпрепятствал по някакъв начин изпълнението на заповедта за връщане в страната му по произход, издадена от ОД МВР С. З., която е вписана като сигнал в Ш. информационна система (ШИС) за целите на връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, видно от писмо на Директора на Дирекция „Миграция“ до ОДМВР - В. Т. Има обаче фактически основания да се счита, че е налице опасност от укриване и осуетяване изпълнението на заповедта за връщане от 09.08.2024г., тъй като чуждият гражданин не е напуснал доброволно страната, не е направил постъпки за узаконяване на престоя си, а е продължил да пребивава и да се предвижда незаконно на територията на Ш. пространство без документи за самоличност. Няма данни чужденецът да работи, да разполага с достатъчно средства или да има сигурен източник на доходи на територията на РБългария, не е известно къде е неговото постоянно местоживееене с конкретен адрес, на който по всяко време може да бъде открит, за да може да се счита, че по-лека мярка по чл.44, ал.5 ЗЧРБ би била ефективна, спрямо него. Доказателства в този смисъл не са приложени към жалбата.

Съгласно чл.44, ал.8 от ЗЧРБ настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. За наличието на основанията за принудително настаняване в специален дом се извършват ежемесечни служебни проверки от директора на дирекция "Миграция". По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Разпоредбата на ал.8 на чл.44 ограничава във времето действието на мярката „Настаняване в СДВНЧ“ – до отпадане на пречките за изпълнение на мярката „Връщане до страната на произход“, но не повече от 6 месеца, поради което е неоснователно заявеното в жалбата, че липсата на конкретно посочен срок опорочава заповедта до степен на материална незаконосъобразност. Предвидена в закона е процедура при необходимост за продължаване на мярката след изтичане на срока от 6 месеца, но не повече от допълнителни 12 месеца, както и възможност за незабавно освобождаване, когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца.

По изложените мотиви, заповедта за настаняване в СДНВЧ се явява материално законосъобразна, а жалбата следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл.46а, ал.2 ЗЧРБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Ф., гражданин на С., срещу Заповед №366з-1463/20.04.2026г. за

налагане на ПАМ „Принудително настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци“, издадена от ВПД Директора на ОДМВР – В. Т..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването.